

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

טוראי ראשון אליהו (אלי) מזרחי ז"ל

בן ציפורה ויונה
נולד בירושלים
בתאריך י"ח בתמוז תרצ"ד, 1/7/1934
התגורר בירושלים
התגייס בדצמבר 1951
שרת בחטיבת ירושלים
נפל בקרב בבקעת הירדן
בתאריך כ"ג בתמוז תש"ל, 27/7/1970
נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 1 שורה: 4 קבר: 6
הותיר אחריו אישה, בן, שתי בנות, אם,
אחים ואחיות

בן 36 בנפלו

קורות חיים

בן יונה וצפורה. נולד ביום י"ח בתמוז תרצ"ד (1.7.1934) בירושלים. בצעירותו היה חבר תנועת "השומר הצעיר" ותנועת "נחשונים". היה חובב ספורט נלהב ואת כושרו הגופני פיתח על-ידי אימונים בהיאבקות ועל-ידי משחק בכדורגל. הוא סיים את לימודיו בית-הספר היסודי "כל ישראל חברים" (אליאנס). עקב עקרונות ההגשמה החלוצית, שחונך עליהם בתנועת הנוער, קם והלך לתקופת זמן לקיבוץ בית-אלפא, לאחר סיימו את לימודיו בבית-הספר. אולם במאבק בין עקרונות אלה ובין האחריות לפרנסת אמו ואחיו הצעירים היתה יד חובתו על העליונה והוא חזר העירה ונרתם לפרנסת המשפחה.

הוא גויס לצה"ל בסוף דצמבר 1951. הוצב תחילה לחטיבת "גולני" ואחר כך לחטיבת ירושלים. הוא שירת בנאמנות ומילא את תפקידיו לשביעות רצון מפקדיו. הוא היה אהוד על מפקדיו ועל חבריו בזכות אומץ לבו, ענוותנותו ונכונותו לבוא לעזרת הזולת. לאחר ששחרר משירות סדיר היה הולך ברצון לתרום את חלקו בשירות מילואים. בימי הכוננות

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

למלחמת ששת הימים, כאשר אחדים מחבריו קיבלו צו קריאה והוא טרם קיבל, התרוצץ ממוקום למקום כדי לבדוק היכן הצו שלו. כשהגיע הצו המיוחל יצא אליהו למלחמה למלא את תפקידו וחזר ממנה בשלום, גאה עם העם כולו ועם חבריו לנשק על הניצחון. בכל שנות חייו הקצרים הצטיין בטוב לבו, באהבת המשפחה וביחס של כבוד לערכי עם ומולדת. הוא שמר על מסורת ישראל וקדשיה העריץ במיוחד את הכותל המערבי והיה קשור אליו קשר נפשי עמוק. הוא תמה על אדם שהכותל לא עורר בו התלהבות ושמחה. את בנו ושתי בנותיו השתדל לחנך ברוח ערכים אלה ולהשריש בהם את מסורת היהדות. הוא היה בעל אוהב ואב מסור, אהוב על כל מכריו וידידיו. בסוף יולי 1970 נקרא לשירות מילואים פעיל לתקופה של חמישה שבועות וביום כ"ג בתמוז תש"ל (27.7.1970), נפל בקרב בבקעת הירדן. הניח אישה, בן ושתי בנות וכן אם, אחים ואחיות, שהיה קשור אליהם בכל נפשו. הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי שעל הר הרצל. המוני מכריו, ידידיו ומוקיריו מתושבי ירושלים ליווהו בדרכו האחרונה.

במכתב תנחומים ששיגר שר הביטחון למשפחה השכולה נאמר: "אליהו היה חייל מצויין, חבר למופת והיה אהוב על כי מי שהכירו". מפקד יחידתו כתב במכתב תנחומים לאלמנה: "בתקופת שירותו מילא בעלך את תפקידו בנאמנות ובמסירות. בדביקותו במשימה שהוטלה עליו נתן את נפשו על הגנת המולדת".

שמו הונצח באנדרטה לזכר חללי בקעת הירדן; אמו תרמה על שמו לבית הכנסת של עדת "סינדור" פרוכת קטיפה, חמישה חומשי תורה "חוק לישראל" ומנורות.